

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Остапенко Я.А. – ст. 5 курсу, гр. ОПДвнм-11

Науковий керівник – Пилявець В.М. – к.е.н., ст. викладач

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Стратегічний напрям розвитку ринкової економіки України та необхідність перетворення агропромислового комплексу на високоефективний конкурентоспроможний сектор економіки держави здатний інтегрувати у світовий аграрний ринок зумовлюють необхідність становлення таких аграрних формувань які б найбільше повно відповідали ринковій системі і були конкурентоспроможними економічно сталими й ефективними. Дослідження вітчизняних учених досвід і практика організації світового сільськогосподарського виробництва свідчать що такими є господарства що ґрунтуються на принципах підприємницької діяльності серед яких належне місце посідає фермерське господарство. Підприємницькі структури аграрної сфери економіки у тому числі і фермерські господарства у процесі своєї діяльності стають учасниками конкурентної боротьби за споживача і можливість їх виживання залежить від здатності ефективно та в комплексі використовувати всі свої переваги над конкурентами. Забезпечення ефективного розвитку фермерських господарств вимагає розробки відповідних заходів які б дозволили їм пристосовуватись до змін існуючого ринкового середовища та посилення конкуренції.

Господарство фермерського типу – це одна з найбільш перспективних і ефективних форм господарювання, з високою агрокультурою, належним рівнем організації виробництва, бережливим відношенням до землі та оптимальною впорядкованістю території. Особливістю такої впорядкованості є те, що у ФГ поєднуються в одну цілісну модель використання землі, її захист від ерозійних процесів і антропогенних явищ, розміщення житла, присадибної ділянки, господарського комплексу з необхідними інженерними комунікаціями, збалансованою структурою угідь та посівів с/г культур [1].

П.М. Макаренко та Л.Л.Мельник розглядаючи фермерство України у контексті тенденцій розвитку світового сільського господарства зазначають що фермерство в країнах з ринковою економікою є пріоритетною організаційно-правовою формою господарювання в агросфері. Вони не заперечують тезу згідно з якою поєднання в одній галузі власника виробничих ресурсів і результатів господарювання працівника і менеджера у найбільшій мірі забезпечує сумлінне та творче ставлення людини до праці сприяє раціональному використанню землі й інших засобів виробництва [2].

Також вони вважають що ефективність і життєстійкість фермерських господарств визначається не тільки ефектом приватного господарювання але й дією багатьох чинників серед яких чільне місце займають розміри господарства. За досвідом країн заходу проблема досягнення оптимальних розмірів фермерських господарств розв'язується у розвитку таких процесів (тенденцій у сільському господарстві як кооперація спеціалізація корпоратизація інтеграція концентрація виробництва

На думку Ю.О. Махортова до основних організаційно-економічних вважають що ефективність і життєстійкість фермерських господарств визначається не тільки ефектом приватного господарювання але й дією багатьох чинників серед яких чільне місце займають розміри господарства. За досвідом країн заходу проблема досягнення оптимальних розмірів фермерських господарств розв'язується у розвитку таких процесів (тенденцій у сільському господарстві як кооперація спеціалізація корпоратизація інтеграція концентрація виробництва [3].

Оскільки сьогодні більшість фермерських господарств України перебувають у скрутному фінансовому положенні. Вихід із скрутного становища в ринкових умовах багато фермерів бачить саме в створенні фермерських кооперативів, які являють собою добровільне об'єднання фермерів, які на пайових засадах спільно займаються певним видом господарської діяльності. Основне призначення фермерського кооперативу – надання послуг його членам.

Неменш важливими заходами у напрямку розвитку є агропромислова інтеграція, цінове регулювання, квотування з боку держави, створення фондів підтримки і стабілізації доходів, створення системи дотацій та інвестиційна підтримка. Підсумовуючи, слід сказати, що фермерські господарства мають ряд переваг над іншими формами сільськогосподарських підприємств в Україні, тому мають всі передумови для розвитку, а їх розвиток залежить від стабільності, як політичного так і економічного характеру. Уряд повинен створювати сприятливі умови для їх діяльності, а сам фермер зобов'язаний дотримуватись принципу - отримання прибутку при збереженні і нарощуванні родючості ґрунтів, високої продуктивності земельних ресурсів, охорони земель від антропогенних та природних явищ.

Література

1. Остапчук С.М. Розвиток фермерських господарств у Закарпатській області [Текст] / С.М. Остапчук, Л.В. Корнілов, В.Л. Корнілов // Вісник НУВГП. – 2010. - №2(50). – с. 214-221.
2. Макаренко П. М. Фермерство України у контексті тенденцій розвитку світового сільського господарства // Економіка АПК. – 2008-№4 – С. 145-152.
3. Махортов Ю. О. Сучасний стан і перспективи розвитку фермерства в Україні Махортов, Дмитренко // Вісник аграрної науки. – 2003-№6-с. 73-76